

שתי מדות פרק עשירי מנחות

ציג.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

(א) רש"י ד"ה וליכתוב וכו'

סכים במי ממצע ממן
בקר: (ב) ד"ה ור' יאשיה
ב' ממזן הבקר וכו' ומן האלן
ס"ד ואח"כ מ"ה חבל אי
ייתי צבת אחת ומה שביניי
נמוח:

[illegible]

וְכָמָא דְכְּתִיב יְהוָה
אֵלֵינוּ דְּלֹא כְּתִיב יְהוָה
יְבִיעֵי קְרֵא הַכְּתִיב 'אִם'
וְאִם מִן הַצָּן קִרְבְּנוּ
וְנָה הֵנִי מִלֵּי 6 בְּמַפְרֵשׁ
וְדוֹרִינִי קוֹדֵם לֵאמֹר מִן
אִם קוֹדֵם לֵאמֹר וְנָה
דְּעִתְךָ אֲמִינָא הוּאִיל
יְבִיעֵי נִסְכִּים וְמֵאֵי שְׁנָא
יְהִי לַחֵם וְבִעֵי נִסְכִּים
תַּחֲסֵם שְׁנֵי מִינֵי הַכֹּא
בְּכָתוּב רַחֲמָנָא 3 לְפָלֵא
נְעִי עֻשֵׂה אֵל אֵל כְּתִב
וְאֵל עֻשֵׂה אֵשׁ לֵאמֹר
פֶּרֶם 5 לְרִיחַ נִחֻחַ

במאן רבתיב יחדו. למדכמיז מן הצהמה
בקרד ומן האלן ששמע שטיס (ובקוטרס)
ושא דצמה מדלל כתיז מן הבקר וואאלן
לחאו דצמה מן הבקר ומן האלן מזה האלן
ומזה אלד"ג ואף ע"ג דרש"י בצמורה
(דף כח:) כוליה דיו"י ידיה נמי
דרש הסם מ"מ אי לא כתיב הכא וא
לחקל הוה דרישנא ליה למימר דבעיא
יחדו ז"ל. ובל רבא הוה שנובוכדנא
אשמו. תימא: לא למה לי קרא כיון
דרשנין בריש מילתין (דף ב.) אס
כמה שגדרת שטיס יהא נדר ואס
לאו יהא נדבה ליבעי נקסיס כנדבה
וכי תימא דלגבי נקסיס לא הוה
מוכי יהא לי לקרא אס על כרחיך
נריך לאוקומי הכי שאס אי אמה
אומר כן פסלתו כדאמר רבי יוחנן
לעיל גבי שאס מזורע וגראה דכדי
נעביה שמוס דאי לאו קרא
דמואל שפחין מהכא הוה נפקא
ליה ועיקר קרא לאחרינא אחא:

עין הפרט מה הפרט מפורש דבר
אוציא חמאת ואשם שהן באין
אין על חטא ת"ל עולה השאת
הפרט מפורש שאינו מחוייב
ולדות *קדשים ותבורתן ועולה
ל הזבחים בשנובחו שלא לשמן
לנדרבה למה לי לחלקם איצטרך
א 10 ליבעי נסכים קמ"ל דאייתי
חוריה לייתי נסכים הניחא לרבי
אייתי נדר לחוריה ליבעי נסכים
נדרבה תיסגי בנסכים דקמ"ל
ה"מ 10 דקא מייתי עולה בנדר
א מייתי עולה ושלמים בנדר א
ס נדרבה אחת היא ותיסגי ליה
ה בן בקר עולה או זבח למה לי
דקא מייתי עולה ושלמים בנדר
א מייתי שתי עולות חרא בנדר
וואחד בנדרבה אימא שם שלמים
סכים דחד קמ"ל 11 לפלא נדר או
היבא דמייתי שתי עולות חרא
בנדר וחדא בנדרבה אבל היבא

מה לי סלקא דעתך אמינא ⁶הני
בנסכים דחד קמ"ל ⁵בכה תעשו
כל בבת אחת תיסגי ליה בנסכים

ממנה הבאה בפני עצמה כשהוא
ה' הו' אומר במנחה הבאה עם
נסכים ואם לאו ת"ל ויין לנסך
ההוא האחד עולה זו עולה מצורע
ויתקן ליה תריונה מובח
עולה או זבח מה תלמוד לומר על השולח או
ואשם מוצח ולא יביע קרב כלל חד וחד:
לאו הכי הו' אמינא עד שקילת את שניה דמנ
עולה השוף: **בדפוסה**. הו' עלי כגס או הכי
עולה חלין עולה דמנתי (ומגדרי) הו' וינסך
תביע (ומגדרי) חלות דרמקין ולא תמן דרביה:
הוא: **הו' אמינא**. דממשעות דגדרי ודגדרי לא
הו' עולה. מרביי דקרבא ממעטין כבוד
זכר דכלל עולה מלי ומרביי ביה חל על העטוס
סמורא. דמסרת מלי ומרביי ביה חל על העטוס
וק' לרביה וחמור פסח כשר לעולה והוא עולה בעי
גמן חמור נקביס דלמריי לעיל [ג:] עולה למנח
עולה לר' אסיס. דבעי קולא: **הו' מרביי**

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"ד מהל' תמורה
הל"א:
ח ב מ"י פ"ב מהל'
פסוק"מ הל"ז:

רבינו גרשום

[illegible]